

lesarabrøv

Útvarpsmenninir og teirra mál»fadesur«

Sum gamal ítróttarfrásø-
gumaður sker tað undir-
ritaða í hjartað at hoyra,
hvussu út av lagi illa út-
varpsmenn okkara í frá-
søgum fara um málburðin.

«Ein driblar og annan
loopar, onkur fær labbar-
nar á bóltin, so er hjørna,
mittbanin roynist væl ella
illa, innbyrdis dystir
verða avgerandi, málini
eru øll forsvarsfadesur, og
mon ikki TB nú er føroya-
meistari?» — Soleiðis
ryggbróta útvarpsmenn-
inir mál okkara, sum eisini
í útvarpsfrásøgum kann
ljóða vakurt. Frispark,
hornspark og brots-
spark, miðvøllur og verja,
sínamillum dystir, rang-

steða og verjuvilla — ja,
beinrakið kann tað sigast
eisini á føroyskum ítrótt-
armáli.

Øll ítróttaráhugað og
allir málvinir eiga at ynsk-
ja Arna Gregersen, út-
varpsmanni og Niels Juul
Arge, útvarpsstjóra, ikki
»gott fornøjlis« men góð-
an stuttleika í starvinum
sum ítróttarfrásøgumenn
komandi kappingarár —
og ynskið fevnir eisini um,
at málvillurnar gerast
færri enn »forsvarsfades-
urnar.«

N.B. Hjartaliga til-
lukku TB við uppibornum
meistaraheiti.

Arni Dahl

GRANI

Uppskot um at Jarðarráðið skal gera 82 grundstykki afturat í Hoyvíkshaganum

Harra blaðstjóri!

I samband við grein
mína í Sosialinum miku-
dagin 28. september eri eg
spurdur, um eg einki havi
gjørt við grundstykkja-
spurningin, nú eg siti í
bygðaráðnum. Her kann
m.a. nevast, at eg tann
20. august í ár sendi byg-
ðaráðnum hetta uppskot:

»Uppskot til bygðaráð-
ið í Tórshavnar uttan-
byggjar Kommunu.

Bygðaráðið skal hervið
heita á Føroya Jarðaráð
um at stykkja út og gera
byggibúgvn 82 grundteki í
Hoyvíkshaganum eystan
fyri Ternurygg.

Greinagerð

Tað eru nú brátt trý ár
liðin, síðan hendan út-
stykkning kom uppá tal, og
talið av áhugaðum er íval-
leyst. Men enn er einki
hent í hesum máli, og tey
fólk, sum tá høvdu áhuga,
hava annaðhvørt fingið
sær okkurt annað ella
standa framvegis á ber-
um, og hava sætt, hvussu
húsaprisir í hesum árum
eru farnir upp til skýggja
og grundstykkjaprisirnir
eru farnir enn skjótari
upp.

Tað er tó nógv sum
bendir á, at hendan út-
stykkning, um skilgott
verður atborið, ikki fer at
vera so avbera dýr. Meðan
tað enn var biligt at gera
slik arbeiði, varð nevnliga
kloakkmálið hjá hesi út-
stykkning loyst við tað, at
eitt reinsiverk til 200 hús
varð gjørt, eins og ein
høvuðskloakk, so undan
slepst at fara umaftur.
Somuleiðis var tá ein 10-

metur breiður, asfalterað-
ur vegur gjordur fram til
hesa útstykkning, eins og
stórir vatnbrunnar liggur
beint við. Harumframt er
okkið slætt og lagaligt at
byggja á.

Føroya Jarðarráð hevur
gjørt kommunu okkara
tann beina at skipa fyri
teimum útstykkningum og
byggibúningum, sum hig-
artil eru farnar fram í
Hoyvíkshaganum. Hesar
útstykkningar hava einki
kostað kommununi og
hava veitt fólkum nokur
sera ódýr grundteki. Or-
sakað av hesum góðu
royndum verður tí mælt
til at heita á Jarðarráðið
at halda fram við hesum
arbeiði, við vón um, at vit
við felags hjálp kunnu fáa
hetta stórarbeiði skjótt úr
hondum, so nokur av
teimum ungu sleppa at
seta fótin undir eigið borð
áðrenn allir prisir eru farn-
ir nógv upp afturat. Vit
sum sita í bygðaráðnum
og sjálvir eiga hús og tí
gerast rikari fyri hvønn
dag við hesi gongd, skulu
minnast til, at vit eisini
eru valdir fyri at verja á-
hugamálini hjá teimum
sum í dag búgva í bústað-
um, sum eru illa eignað hjá
ungum fólkum — fyri ikki
um at tala børnum teirra
— at búgva í.

Zakarias Wang
20/8-1977»

Hvørja lagnu fekk so het-
ta uppskot?

Ein meiriluti í bygð-
ráðnum samtykti, at tað
skuldi fyri á fundi fyri
stongdum hurðum. Hes-

um mótmælti eg og havi
kært málið inn fyri lands-
stýrið, tí er tað nakað mál
í kommunu okkara, sum
hevur almennan áhuga, so
er tað hetta málið. Skulu
tey 500 húskini, sum hava
søkt um grundteki í hesum
partinum av landinum,
ikki sleppa at hoyra, hvat
bygðaráðslimir ætla sær
at gera fyri at hjálpa teim-
um?

Nú liggur málið sum

Zakarias Wang

Martyrens røst

Tó at fleiri longu hava
gjørt vart við seg, eftir tað
blaðumrøðu, sum Richard
Wurmbrand »Martyrens
røst« hevur fingið, loyvi
eg mær hervið at koma við
hesum ósamanhangandi
orðum:

Richard Wurmbrand
talaði vegna øll tey pindu
og liðandi trúgvandi.

Menniskjað hevur eina
ódeyðiliga sál. Hon skal
vera til í allar ævir, antin í
himlinum ella í helviti. Við
at byggja á Jesu Kristi
á krossinum í sama
hjálparloysi, sum tey
bitnu í oyðimorkini hugdu
at kopararminum, fær ein,
í hesum heimi, lut í tí ævi-
ga livinum, sum heldur
áfram í himlinum.

Sum eg skilti á møti-
num, lá honum ovast á
hjartanum at siga okkum
frá, at áðrastaðni kundu
tey ikki fritt fara um sál-
anna frelsu, men skuldi
hetta »í frægasta lagie«
stýrast áðrastaðni frá enn
bert úr bibliuni.

Men, sum tað mest álvs-
arsama var tó, at foreldur
kunnu ikki peika børnum
sinum á Kristus á kross-
inum. Sálir, sum tey sjálvi
hava sett í verðina og so-
stätt hava stóra ábyrgd
av. Slik tala bar í sær, at
børnini vórðu tikin frá
teimum.

Hugsjið tykkum, um po-
litíðið kom og tók børnini
frá okkum, tí vit høvdu
tey við á møti.

Tað er grátuligt, at teir,
sum skrivað hava, skulu
vera farnir so »biliga« um
evnið.

Ein verður at taka hetta
sum at hesi bløð visa
»kulør«.

Tað verða javnan hildn-
ar bønir fyri landi og fólk, og
at tey trúgvandi megu
hava frælsi at virka. Hes-
ar bønir verða hereftir,
uttan íva, bidnar meira á-
troðkandi.

Jógvan K. Mørkøre
í Løðuni
Eiði

Men so ein dagin komu
tvey skip á Havnina. Her
var okkurt mogið, tí teir
høvdu við oceanografiskar
kanningar at gera. Hav-
rannsóknarskip. Fólk av
skipinum slapp í land.
Løgið var, at teir gingu
runt í býnum. Ja, summir
gingu sær enn tá ein túr
»uttanfyri býin.« Hetta
sær mystiskt út. Teir
loyvdu sær enn tá at vera
»bliðir og týðir« skrivur
Amtstidende. Og so komu
teir um tað leitið, tá Adolf
og DP tosaðu uttanfyri
Klubban. Her býr okkurt
undir. Onkur tók myndir,
enn tá av handlum og ki-
oskum. Hetta má vera
arkitektonisk ella handlis-
lig spionasja. Stjalla de-
sign frá vesturlenskum
bubbligummi ella kanska
enn tá Hárlogi-hugskot.

Men hesin umrøddi
dagur var søguligur, tí her
hendi nakað serligt. Hesir
fremmandu gestir, sum
longu í forvegin høvdu
fingið ein mystiskan dám
yvir seg, vóru sagdir at
koma inn fyri at »hvíla
seg«. Her mátti búgva
eitthvørt undir. Og blað-
mannafelagið var »on the
spot«, tá hesir óynsktu
fremmandu klabauter-
menn fóru at byta glans-
bilet út millum reinvaskað
ósek smábørn, sum júst
komu frá professionellum
statsgøðitkunum norsk-
amerikanskum heilavaski.
Hetta var m.a. myndir av
einum ávisum Lenini. Slik
glansbilet kunnu gera allar
fóroyingar til kommun-
istar uppá null komma
nix. Merkiligt, at komma-
»flokkin« ikki hevur
fingið fleiri limir. Hann
hevur óivað ov fáar mynd-
ir at visa fram. Tí annars
vóru øll kommar.

Viðmerking til russarakritikk

Mangan verður tosað um,
hvussu vamlisligt og
ræðuligt alt er, sum hevur
við sosialismu og komm-
unismu at gera. Odda-
menninir við hesi hugsan
eru oftast religiøsir fanat-
ikarar ella forstokkaðir
konservativir. Ein vav-
greytur av hesum báðum
fyrirbrigdum kemur eisini
fyri, meira enn so.

Eitt dømi um hetta sóu
vit í Dimmalætting, har
greitt varð frá, hvussu
russar invadera Havnina,
hvørja ferð teir eru her.
Men ikki nokk við tað, nú
býta teir eisini propagan-
du út til sunnudagsskúla-
børn; verri kundi tað ikki
verið.

Men hvør hugsar um
hesi sunnudagsskúlabørn,
tá tey á møtum, uttan at
kunna gera nakað, skulu

Sjálvt um hesir Wurm-
brandtsku satanistar sóu
vinarligir út, so vóru teir
úlvar í seyðaklaðum. Tað
er ólógligt at geva børnum
myndir av Lenini. Propa-
ganda. Men tað er hvørki
ólógligt ella propaganda
at leggja á fólk úti á gøt-
uni og geva teimum trak-
tatar við meir ella minni
margháttligum øsandi
innihaldi. Hetta er frælsi.
Úr skúlum og øðrum vels-
signandi stovnum koma
børn okkara heim hvønn
dag við glansbiletum og
fylt upp í tremur við ófrá-
vikilugum sannleikum.
Heldur ikki hetta er propa-
ganda. Tí propaganda er
bert tað, tær sjálvmu
ikki dámar.

Tá upplýsingarnar eru
um Mallorca, Costa Bra-
va, Skotland, ella okkurt
Francoistiskt turistland,
tá er hetta turist-reklama,
men er talan um Georgia,
Azerbaijan ella Armensku
sovjetrepublikkina, er
talan um propaganda og
ikki upplýsing. Er myndin
av Nixon ella Billy Gra-
ham, er tað glansbilet, er
hon av Lenini, so er tað
ræðuligt.

Eitt er, at heimsmetið í
heimføði verður sett nú
um dagarnar í bløðnum
Dimmalætting og Dag-
blaðnum. Annað er, um
henda heimføði gerst føði
fyri aðra meir óhugnaliga
óhumsku her heimi. At vit
eru rasistar, tá vit tosa
um vitjandi fólk frá øðrum
londum, er eitt, men verri
er, um vit fara at jagstra
landsins egnu íbúgvir
vegna heimføðina. Tosað
verður nevnliga um eina
»5-kolonnu« í Føroyum.
Ein hoyrir fyri sær reglu-
gerðina fyri stóðina í
Mjorkadali og Jensen ma-

upp at vitna fyri fullum
sali ella ítróttarhøll. Børn,
sum ikki duga at hugsa
kritiskt, hava ongan mō-
guleika at bera seg undan;
dømini eru ótalig.

I greinini í Dimmalæt-
ting stóð eisini um hesi
»ólukkulugu« børn, sum
fingu myndir av Lenin
heim við. Til hetta er bert
at siga, at tey hava ikki
ánalsi av, hvør hesin mað-
ur var og tvey fáa tað
heldur ikki at vita frá
tykkum. So tað, at tey
høvdu myndir heim við, er
heilt óskaðiligt.

Eg vil til seinast heita á
greinskrivara Dimma-
lættingar um at seta seg
inn í ta religiøsu tvangs-
staðu vit hava, istaðin fyri
at spýggja sum ein náti.

A. J. Absalonsen